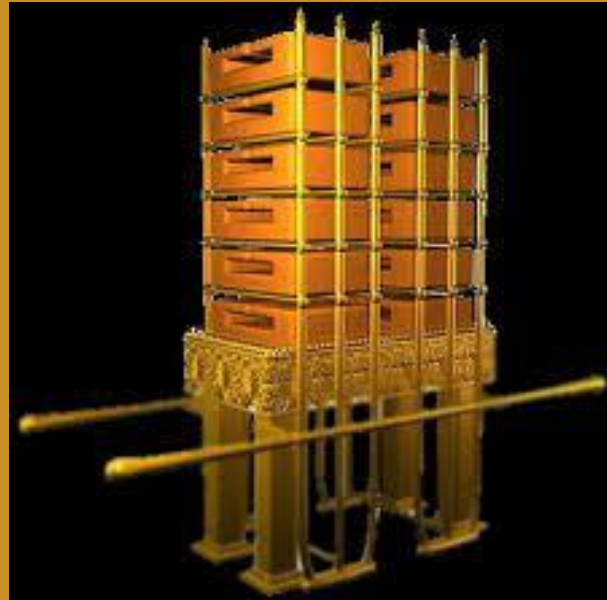

Parshat Emor

The Nature of the Lechem HaPanim

Parshat Emor:

21:1-22:16 Laws pertaining to the Kohanim

22:17-33 Laws about which animals can be brought as Korbanot

23:1-44 Laws about the holidays

24:1-9 Oil for Menorah and Lechem HaPanim

24:10-23 The Story of the Blasphemer

2 mentions of Lechem HaPanim:

.1

Exodus 25:23-30

שמות פרשת תרומה פרק כה

Ramban Exodus 25:30
And the Ibn Ezra explains that it is called *lechem hapanim* because it is [placed] “before (*lifanei*) Me always”

רמב"ן שמות כ"ה:ל
ור"א אמר (אבן עזרא על שמות כ"ה:ל') שנקרא לחם פנים בעבור לפני תמיד:

(23) And you shall make a table of acacia wood, two cubits long, one cubit wide, and a half high
.....
(30) And on the Table you shall place the showbread, to be before Me always

(כג) וְעָשִׂיתָ שֻׁלְחָן עֲצֵי שֵׁטִים אֲמָתִים אַרְפוֹ וְאַמָּה רָחְבוֹ וְאַמָּה וְחֲצֵי קָמָתוֹ
.....
(ל) וְנָתַתָּ עַל הַשֻּׁלְחָן לֶחֶם פָּנִים לְפָנַי תָּמִיד:

Leviticus 24:5-9

(5) You shall take fine flour and bake of it twelve loaves, two tenths of a measure for each loaf. (6) Place them on the pure table before God in two rows, six to a row. (7) With each row you shall place pure frankincense, which is to be a token offering for the bread, as an offering by fire to God. (8) He shall arrange them before God regularly every Shabbat day—it is a covenant for all time on the part of the Israelites (9) They shall belong to Aharon and his sons, who shall eat them in the sacred precinct; for they are his as most holy from Hashem's offerings by fire, a due for all time.

ויקרא פרשת אמור פרק כד

.2

(ה) וְלִקְחָתָּ סֹלֶת וְאַפִּיתָ אֹתָהּ שֵׁטִים עֲשֶׂרָה חִלּוֹת שְׁנַי עֶשְׂרִינָיִם יִהְיֶה הַחֻלָּה הָאֶחָת:
(ו) וְשָׂמַתָּ אוֹתָם שֵׁטִים מְעַרְכוֹת שֵׁשׁ הַמְעַרְכֹת עַל הַשֻּׁלְחָן הַטָּהוֹר לְפָנַי יִקְנוּ:
(ז) וְנָתַתָּ עַל הַמְעַרְכֹת לְבִנְהָ זָכָה וְהִתָּה לְלֶחֶם לְאַזְכָּרָה אִשָּׁה לִיקְנוּ:
(ח) בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת יַעֲרֹכְנּוּ לְפָנַי יִקְנוּ תָּמִיד מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
(ט) וְהִתָּה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וְאָכְלוּהוּ בְּמִקְוֹם קֹדֶשׁ כִּי קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים הוּא לוֹ מֵאִשֵּׁי יִקְנוּ חֶק עוֹלָם

Procedure for Lechem HaPanim:

1. Each shabbos remove the old loaves of Lechem haPanim along with the two spoonfuls of levonah
2. The levonah is burned on the mizbeach
3. These bread is eaten by the Kohanim
4. New bread is placed on the Shulchan

Compare to a general Korban Mincha:

Leviticus 2:1-2

(1) When a person presents a meal offering to God: the offering shall be of choice flour, the offeror shall pour oil upon it, lay frankincense on it, (2) and present it to Aaron's sons, the priests. The priest shall scoop out a handful of its choice flour and oil, as well as all of its frankincense; **and this token portion he shall turn into smoke on the altar**, as an offering by fire, of pleasing odor to God. (3) And the remainder of the meal offering **shall be for Aaron and his sons a most holy portion from Hashem's offering by fire.**

-Leviticus 24:5

(7) With each row you shall place pure frankincense, **which is to be a token offering for the bread**, as an offering by fire to God. (8) He shall arrange them before God regularly every Shabbat day—it is a covenant for all time on the part of the Israelites (9) **They shall belong to Aharon and his sons, who shall eat them in the sacred precinct; for they are his as most holy from Hashem's offerings by fire**, a due for all time.

ויקרא פרשת ויקרא פרק ב

(א) וּנְפֹשׁ כִּי תִקְרִיב קֹרְבַן מִנְחָה לִיקְנוֹק סֶלֶת יִהְיֶה קֹרְבָנוֹ וַיִּצַק עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְנָתַן עָלֶיהָ לְבִנָּה:
(ב) וְהִבִּיֵּאתָ אֶל בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים וְקִמְצוּ מִשֶּׁם מְלֵא קֶמֶצוּ מִסֻּלַתָּהּ וּמִשְׁמֶנֶהּ עַל כָּל לִבְנֹתֶיהָ וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת אֲזִכָּרְתָּהּ הַמִּזְבֵּחַהּ אִשָּׁה רִיחַ נִיחֻם לִיקְנוֹק:
(ג) וְהַנּוֹתֵרֶת מִן הַמִּנְחָה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים מֵאֲשֵׁי יִקְנוֹק:

ויקרא פרשת אמור פרק כד

(ז) וְנָתַתָּ עַל הַמַּעֲרֶכֶת לְבִנָּה זָכָה וְהִיתָה לְלֶחֶם לְאִזְכָּרָה אִשָּׁה לִיקְנוֹק:
(ח) בְּיוֹם הַשַּׁבָּת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת יַעֲרֹכְנוּ לִפְנֵי יִקְנוֹק תָּמִיד מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
(ט) וְהִיתָה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וְאָכְלָהּ בְּמִקְוֹם קֹדֶשׁ כִּי קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים הוּא לֹא מֵאֲשֵׁי יִקְנוֹק חֶק עוֹלָם

A communal mincha offering:

Rambam Laws of Sacrificial Procedures 12:3

There are three communal meal-offerings. The Omer is brought on altar as will be explained, and the Two Loaves that are brought on Shavuot, are called a mincha but they are not brought on the altar and are leavened, and about them it is said and, **and the third mincha is the showbread** that is arranged every shabbat and is not brought on the altar, but rather all of it is eaten by the Priests as will be explained.

רמב"ם הלכות מעשה הקרבנות פרק יב

הלכה ג: שלש מנחות לצבור, עומר התנופה והוא קרב למזבח כמו שיתבאר, ושתי הלחם שמביאין ביום עצרת, ואלו נקראו מנחה ואינן קריבין לגבי המזבח והן חמץ...**והמנחה השלישית הוא לחם הפנים** שעושין בכל שבת ואינו קרב לגבי המזבח אלא כולו נאכל לכהנים כמו שיתבאר.

In sum: the lechem hapanim is one of three communal mincha offerings. Just like the shte halechem, it is completely eaten by the Kohanim.

2 puzzling gemaras:

Background: פסול לינה - It is prohibited to leave a korban beyond its proper time, and anything left over must be burnt.

Yerushalmi Shekalim 6:3

They asked before Rabbi Ila: If they did not have bread, may they leave it for the coming week? He said to them, it is written “you shall place the showbread on the Table before Me continually.” The showbread, **even disqualified**.

תלמוד ירושלמי מסכת שקלים ו:ג

בְּעוֹן קוּמֵי רַבִּי אֵילָא. לֹא הָיָה שָׁם לֶחֶם מָהוּ לְהַנְיָחוּ לְשִׁבְתָּהּ
הַבָּאָה. אָמַר לוֹן. כְּתִיב וַנִּתְּתָהּ עַל־הַשֻּׁלְחָנוֹ לֶחֶם פָּנִים לְפָנַי
תָּמִיד: לֶחֶם פָּנִים אֶפְּלוּ פְּסוּל

How the lechem hapanim is transported:

Numbers 4:7

Over the Table of display they shall spread a blue cloth; they shall place upon it the bowls, the ladles, the jars, and the libation jugs; and the regular bread shall rest upon it.

Background to gemara: פסול יוצא - A korban becomes invalidated for consumption if it is removed from the mishkan

Babylonian Talmud Tractate Menachot 95a

A dilemma was raised before the Sages: was the showbread disqualified during the journeys of the Jewish people in the wilderness or was it not disqualified during the journeys? The matter is a dispute between Rabbi Yochanan and Rabbi Yehoshua ben Levi. One says they are disqualified, and one says they are not... The Gemara brings an objection from the baraita: at the time of the dismantling [of the Tabernacle] to begin traveling, the sacrificial food becomes disqualified because it is considered to have left the Tabernacle... Rather, when Ravin came [from Eretz Yisrael to Babylonia] he said: one Rabbi [who said the showbread is not disqualified] stated his ruling with regard to loaves removed arranged e showbread is disqualified] stated his ruling with regard to loaves removed from the Table. And they do not disagree.

במדבר פרשת במדבר - נשא פרק ד

(ז) ועל שלחן הפנים יפרשו בגד תכלת ונתנו עליו את הקערת ואת הכפת ואת המנקית ואת קשות הנסוד ולחם התמיד עליו יהיה:

תלמוד בבלי מסכת מנחות דף צה עמוד א

איבעיא להו: לחם הפנים נפסל במסעות, או אינו נפסל במסעות? רבי יוחנן ורבי יהושע בן לוי, חד אמר: נפסל, וחד אמר: אינו נפסל.... מיתבי: בשעת סילוק מסעות - קדשים נפסלין ביוצא...; מאי לאו אפילו לחם הפנים! לא, בר מלחם הפנים. מה נפשך? אי אהל מועד דוקא הוא, אפילו קדשים נמי! אי אהל מועד לאו דוקא הוא, אפילו לחם הפנים נמי! אלא כי אתא רבין אמר: מר אמר במסודר, ומר אמר במסולק, ולא פליגי.

Another aspect to the Lechem HaPanim:

Tzafnat Paneach Exodus 25:30

[The lechem hapanim described here] are not a meal-offering offering with frankincense and a *kometz*, but rather only as showbread. And the mitzvah [being described here] is only that there should be showbread on the table

צפנת פנעה על התורה שמות כה:ל

לא בגדר מנחה ולבונה קומץ רק דין לה"פ, והמצוה רק שיהי' על שלחן לא כמו מנחה.

The significance of this aspect:

From a speech given by R' Soloveitchik at a Sheva Brachot

The purpose of the building the Beit HaMikdash is to create a house for Hashem, and the whole idea of building a Mikdash is really a compromise and concession on the part of the Blessed One. Because the Holy One Blessed be He truly does not have a body, and why would it be necessary for there to be a mitzvah to build Him a house, and how is it possible to contract the infinite? Rather, people have emotional needs, and among them, is feeling physical and concrete closeness to the Blessed One. And therefore, despite the fact that God, Blessed be He, is infinite, he nonetheless contracted himself at that time into a small place.

שתכלית בנין המשכן היה לעשות בית לה'...ההר...וכל ענין בית בניית המקדש היה באמת בבחינת פשרה וויתור מצדו יתברך דהקב"ה באמת אין לו גוף, ומה שייך שתהיה מצוה לבנות לו בית, והאיך אפשר לצמצם את האין סוף. אלא שבני אדם יש להם צרכים רגשיים, ובניהם – הצורך להרגיש בחוש ובממשות את קירבתו יתברך. [לפיכך] למרות מה שהשי"ת הוא אין סוף מכל מקום באותו זמן הוא צמצם את עצמו למקום קטן.

How do these two aspects interact?

Babylonian Talmud Tractate Menachot 99b

Four priests enter, two with two arrangements of the new showbread and two with two bowls of frankincense in their hands. And four priests precede them, two to take the two arrangements of the old showbread from the Table and two to take the two bowls of frankincense. Those bringing the new showbread stand in the north and their faces to the south, and those removing the old showbread stand in the south and their faces to the north. These priests draw [the old showbread from the Table] and those priests place [the new showbread on the Table], and for each handbreadth [that is removed] a handbreadth is placed, as it is stated: “and you shall set upon the Table showbread before Me always.”

תלמוד בבלי מסכת מנחות דף צט עמוד ב

וארבעה כהנים נכנסין, שנים בידם שני סדרים ושנים בידם שני בזיכין, וארבעה מקדימין לפניהם, שנים ליטול שני סדרים ושנים ליטול שני בזיכין, המכניסים עומדים בצפון ופניהם לדרום, והמוציאין עומדים בדרום ופניהם בצפון, אלו מושכין ואלו מגיחין, וטפחו של זה כנגד טפחו של זה, שנאמר: לפני תמיד;

In sum: there are two aspects to the lechem hapanim. They are part of the shulchan–this belongs in Sefer Shemot, and they are also a kobran mincha–this belongs in Sefer VaYikra

This distinction helps explain a difficult Rambam:

Rambam's Count of Mitzvot

To arrange the showbread and frankincense before God on every shabbat as it says “and you shall place on the table showbread.”

Avraham says: and why didn't he include the burning of the bowls [of frankincense] as it says “a burnt offering to God” and the eating of the bread as it says “and you shall eat it in a holy place.”

Rav Chaim on Masekhet Sukkah 55a

The Rambam counts the mitzvah to arrange the showbread each shabbat and the Ra'abad asks why he doesn't mention burning the frankincense and eating the bread. And it appears obvious that eating the showbread is [not counted because it is] already included in the commandment to eat the remainder of Mincha offerings that the Rambam counts.

מנין המצוות לרמב"ם

כז להסדיר לחם ולבונה לפני י"י בכל שבת שנ' ונתת על השלחן לחם פנים.

א"א ולמה לא חשב הקטרת הבזיכין דכתיב (פ' אמור) אשה לי"י ואכילת לחם דכתיב (שם) ואכלוהו במקום קדוש

חידושי הגר"ח מסכת סוכה דף נו עמוד א

הרמב"ם במנין המצות (עשה כז) כתב להסדיר לחם הפנים בכל שבת, ובהשגות שם וכן להקטיר הבזיכין ואכילת לחם ע"ש. ונראה דזה פשוט דאכילת לחה"פ נכלל במצות שיורי מנחות שמנה אותם הרמב"ם

But what's the connection to the holidays?

Sefer HaRokeach Hilkhhot Purim Siman 240

There is a hint [to Chanukah and Purim] in the section about the holidays in Parshat Emor: “pure olive oil” is a hint to Chanukah, and the verses afterwards “and you should take fine flour and bake it” is a hint to Purim since it is a day of feasting and rejoicing.

ספר הרוקח הלכות פורים סימן רמ

רמז בפרשת אמור אל הכהנים לאחר פרשת מועדות
שמן זית זך רמז לחנוכה ואחריו ולקחת סולת ואפית רמז
לפורים משתה ושמחה:

The meaning behind the Lechem HaPanim:

Commentary of Ramban Exodus 25:24

In this lies the secret of the table: since the time the world came into existence, God's blessing did not create something from nothing; instead, the world follows its natural course, for its written "and God saw everything that He had made, and behold it was very good" (Genesis 1:31). But when the root of the matter already exists, the blessing descends upon it and increases it, just as Elisha said "tell me what do you have in the house?" (II Kings 4:2). And then the blessing came upon the pot of oil that she already had, and she filled all the vessels from it...And so also was the case with the showbread on the table; upon it rested the blessing, and from it came the abundance to all Israel. That is why the Rabbis have said: "Every priest who received even only as much as the size of a bean [of the showbread] ate it and was satisfied." (Yoma 39b)

Sefer HaChinuch, Parshat Terumah Mitzvah 97

The root of the mitzvah: God blessed be He gave us a continual commandment with bread because man lives by bread, and therefore blessing must be found in it [bread] continually. And through our investing in it in order to fulfill the commandments of God blessed be He, God's will and blessing should come upon us. **Because with whatever a person uses to do the will of God blessed be He, through that thing is he blessed.** And according to each and every matter upon which he places the conglomeration of his focus, his thoughts and his activities by way of a commandment - according to them, a similar blessing will emerge upon him. And this is what I found in the Ramban z"l, and [it] is like the matter that they, may their memory be blessed, said (Rosh HaShanah 16:1)

רמב"ן שמות כ"ה:כ"ד

וכן הדבר, שזה סוד השולחן, כי ברכת השם מעת היות העולם לא נברא יש מאין, אבל עולם כמנהגו נוהג, דכתיב (בראשית א לא) וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד. אבל כאשר יהיה שם שרש דבר תחול עליו הברכה ותוסיף בו, כאשר אמר אלישע הגידי לי מה יש לך בבית (מלכים ב ד:יב), וחלה הברכה על אסוך שמן ומלאה כל הכלים, ובאליהו כד הקמח לא כלתה וצפתה השמן לא חסר (מלכים א י"ז:ט"ז). וכן השולחן בלחם הפנים, בו תחול הברכה, וממנו יבא השובע לכל ישראל. ולכך אמרו כל כהן שגמיעו כפול אוכל ושבוע (יומא לט.):

ספר החינוך פרשת תרומה מצוה צז

משרשי המצוה. שציינו האל ברוך הוא מצוה תמידית בלחם לפי שבו יחיה האדם, ועל כן צריך אליו להיות הברכה מצויה בו תמיד, ומתוך עסקנו בו לקיים עליו מצות השם יתברך יהיה הרצון והברכה חלים עלינו ויתברך במעינו, **כי בכל שעושה בו האדם רצון השם יתברך בו הוא מתברך**, ולפי כל ענין וענין שישים מגמת פניו ומחשבותיו ועסקיו בדבר מצוה לפיהן מעין הברכה נובע עליו. וכן מצאתי להרמב"ן ז"ל, וכעין מה שאמרו זכרונם לברכה [ראש השנה דף ט"ז ע"א]

Why does lechem hapanim belong on this list?

Babylonian Talmud Tractate Rosh HaShana 16a

It is taught in a *baraita* that Rabbi Yehuda said in the name of Rabbi Akive: For what reason did the Torah say: Bring the *omer* offering on Passover? It is because Passover is the time of grain, and the Holy One, Blessed be He, said: bring the *omer* offering before Me on Passover so that the grain in the fields will be blessed for you. And for what reason did the Torah say: Bring the offering of the two loaves from the new wheat on Shavuot? It is because Shavuot is the time of the fruits that grows on a tree, when it begins to ripen, and therefore the Holy One, Blessed be He, said: Bring the offering of the two loaves before Me on Shavuot so that the fruits that grow on a tree will be blessed for you. And for what reason did the Torah say: pour water [on the altar] on the festival of Sukkot? The Holy One, Blessed be He, said: Pour water before Me on the festival of Sukkot so that the rains of the year will be blessed for you...

תלמוד בבלי מסכת ראש השנה דף טז עמוד א

תניא, אמר רבי יהודה משום רבי עקיבא: מפני מה אמרה תורה הביאו עומר בפסח - מפני שהפסח זמן תבואה הוא; אמר הקדוש ברוך הוא: הביאו לפני עומר בפסח, כדי שתתברך לכם תבואה שבשדות. ומפני מה אמרה תורה הביאו שתי הלחם בעצרת - מפני שעצרת זמן פירות האילן הוא; אמר הקדוש ברוך הוא: הביאו לפני שתי הלחם בעצרת, כדי שיתברכו לכם פירות האילן. ומפני מה אמרה תורה נסכו מים בחג - אמר הקדוש ברוך הוא: נסכו לפני מים בחג, כדי שיתברכו לכם גשמי שנה, ואמרו לפני בראש השנה מלכיות זכרונות ושופרות. מלכיות - כדי שתמליכוני עליכם, זכרונות - כדי שיעלה זכרוניכם לפני לטובה, ובמה - בשופר.

A parting message:

Babylonian Talmud Tractate Chagiga 23b

Reish Lakish said: What is [the meaning of that] which is written: “upon the pure table”? [It teaches] by inference that it [capable of becoming] impure. And why? It is a wooden vessel designated to rest and should not be susceptible to impurity? Rather, this teaches that they would lift it to display the showbread to the pilgrims and say to them: Behold you affection before God, it [the showbread] was removed [just as fresh] as it was arranged.

תלמוד בבלי מסכת חגיגה דף כג עמוד ב

דאמר ריש לקיש: מאי דכתיב: “על השלחן הטהור”, מכיל לשהוא טמא. ואמאי? כלי עץ העשוי לנחת הוא, ואינו מקבל טומאה! אלא מלמד שמגביהין אותו ומראין בו לעולי רגלים לחם הפנים, ואומרים להם: ראו חיבתכם לפני המקום, סילוקו כסידורו.